

Zdrobesc urechea de stâncă - sonet străin

Lorena.craia

Stau împietrită-n ale tale brațe,
Ca mugur de măces sălbăticit;
De glasul meu aproape-nmărmurit,
Las versul șubred și asprit s-agățe...
Ne repetăm, ades, la infinit,
Cum stelele pe cer se iau de soațe,
Tintind în Univers din brațe-n brațe,
Înlocuite doar de ce-i murit.

Mă scrie mâna ta pe un caiet,
Ce se deschide singur și banal,
Când totul ni se pare desuet,
Gândind la gânduri triste, în duet,
Când ochiul tău îmi pare de cristal,
Tu îl arunci spre mine, în antet.

25 iunie 2016, Constanța